

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. IV. An sine apprehensione corporali hæres acquirat possessionem rerum
hæreditariarum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

malâ fide: secundò existimans, sibi competere jus exercendi talem, & consequenter debitum, ut in eo exercitio non impediatur, ad hoc existimandum inductus his, vel similibus motivis, & rationibus: si fama viciniæ est de debito talis actus; si sint indicia, vel signa, commune iter, vel saltem viciniæ; si Antecessor pariter eodem exercitio usus est &c.

est, clausulâ) si qua mihi justa causa videbitur.

§. IV.

An sine apprehensione corporali hæres acquirat possessionem rerum hereditariarum?

1002. In primo casu per usum, ac exercitium *malâ fidei* videtur non posse acquiri possessio juris, nisi dominus, qui potest concedere, vel impedire, non impediat, etiam in casu, quo alter talem usum tanquam debitum præterdit; tunc enim videtur consentire, ac illi jus constituere: 2. si dominus quidem tentet impedire, sed inefficaciter; puta, si alter opponendo se, vi prævaleat; & iste, cum posset, intendendo actionem contra illum non resistat; & quasi animo deposito talem in usu relinquat; tunc enim quoad talem usum deinceps respectu illius Invasoris, videtur rem derelinquere; quo casu possessionem juris, impediendi alios à tali usu, amittit; & alter, etiam juris dispositione subintrat: ubi autem usus & exercitium sit *bonâ fide*, non *usus*, sed *jus*, & *lex* possessionem tribuit.

1003. Dubitari præterea potest, an, & qualiter possessor, à rei domino vocatus in iudicium, ut à tali usu vel exercitio desistat, vel possessionem justam probet, id docere teneatur? Ad 1. partem responsio est affirmativa, ne scilicet habeatur tanquam injustus, & *malâ fidei* possessor; ad 2. Resp. possessionem *justam*, seu *bonæ fidei* ab eo sufficienter probari, si doceat, se talem usum, ac exercitium, tanquam sibi debitum, fecisse, persuasum ex illis, vel similibus motivis, de quibus *num. 1001.* Notandum autem, possessori servitutis; vel itineris, tanquam sibi debiti in alieno fundo, non obstarè, esto fundi dominus ei objiciat, quod integro anno non sit usus itinere per talem fundum; si allegans possessionem doceat, se quidem hoc anno non esse usum tali itinere propter impedimentum, v. g. inundationem; usum tamen anno præcedente saltem 30. diebus, idque ex cit. *L. 1. §. Si quis. ff. de itinere*, aduque privato, ibi: *potest repetitâ die hoc interdicto uti per integrum restitutionem ex illa parte* (id

1004. Videtur affirmandum. 1. quia *hereditas* est successio in universum jus, quod habuit defunctus: atqui *possessio* est jus, ut patet ex dictis; nam licet ejus inchoatio in facto consistat, in conservari tamen dicitur jus detinendi rem semel possessam; ergo etiam hoc jus transmittetur unâ cum aliis ad hæredem. Deinde, hæredi prodest possessio defuncti, quæ per continuationem servit ad absolvendam usucapionem, §. *diutina. Institut. de usucap.* atqui non prodesset, si non transmitteretur, quia non continueretur possessio; ergo transmittitur possessio non minus, quam Dominium aliarum rerum: tertio, hæres in usucapionem succedit, *L. cum miles 30. ff. ex quibus causis major. in integr. restit.* & ratio redditur in textu, ibi: *quia possessio defuncti, quasi juncta, descendit ad hæredem, & plerumque nondum hereditate aditâ completur*: quarto, Pater, & filius una eademque persona esse censentur: ergo si Pater possedit, censetur filius possidisse.

1005. Dicendum tamen negativè cum Covarr. *Variat. resol. 3. Gail. l. 2. observ. 129. & 159. & aliis. Prob. 1. ex L. 30. §. 5. ff. de acquirend. possess.* ibi: *quod per Colonum possideo, hæres meus, nisi ipse nactus possessionem, non poterit possidere*: & additur ratio generalis, desumpta ex conceptu possessionis: *retinere enim animo possessionem possumus adipisci non possumus. Prob. 2. ex L. 1. §. 15. ff. si is, qui testamento, ibi: possessionem hereditas non habet, quæ facti est, & animi: sed nec hæredis est possessio, antequam possideat; quia hereditas in eum id tantum transfundit, quod est hereditaris; non autem fuit possessio hereditatis.* Ex his legibus universalis ratio deducitur pro sententia negante: nam hæres per hoc, quod talis sit, nihil acquirit, nisi quod est

est hæreditatis; sed possessio non fuit hæreditatis; quia possessionem hæreditatis non habet, cum sit facti, & animi: ergo.

1006. Ad rationes in contrarium in n. 1004. Resp. ad 1. cum distinctione maj. hæreditas est successio in universum jus *transferibile*, quod habuit defunctus, C. ma. in universum jus etiam *intransferibile*, N. ma. dist. min. sed possessio est jus, *intransferibile*, C. min. *transferibile*, N. min. & *conseq.* Si enim hæres succederet in jus defuncti etiam *intransferibile*, posset se ipsum hæredem scribere; quia defunctus habuit jus, ipsum scribendi hæredem; *possessionem* porro *bonorum*, quæ transmittuntur ad hæredem, non esse jus *transferibile*, ex eo constat; quia sic non minus hæres extraneus, quam suus, vel necessarius, hoc ipso rerum hæreditariarum evaderet possessor sine omni suo facto; quod nec contrarii admittunt, & repugnat juribus præced. num. allatis.

1007. Ad 2. Resp. 1. totum argumentum posse instari in hærede etiã extraneo, cum & huic proficit possessio defuncti in ordine ad continuationem usucapionis, quin eo ipso etiam sine suo facto evadat possessor rerum hæreditariarum: atqui hoc non admittit opinio contraria; ergo. Resp. 2. N. min. quia in eo casu *non apprehensione rei* hæreditariæ continuatur in hærede possessio in ordine ad usucipiendam rem alienam bonâ fide possessam à defuncto; sed solum *speciali juris dispositione*, ut constat ex L. 44. §. 1. ff. de Usucap. ibi: *nondum adita hæreditati tempus usucapioni datum est, sive servus hæreditarius aliquid comparat, sive defunctus usucapere cœperat.* Sed hæc jure singulari recepta sunt.

1008. Deinde, aliud est possessio bonorum hæreditariarum, quæ à defuncto transmittuntur ad hæredem, tanquam *propria*; aliud, possessio bonorum *alienorum*, quæ bonâ fide continuata, nondum tamen quoad tempus completa est à defuncto; hæc possessio est inter bona defuncti; non illa; nam hæreditas possessionem non habet, quâ ipsa bona hæreditaria possideat; nam per ipsam ea non possidet, sed possidetur; at per alteram possidet bona aliena; quo posito Resp. 3. *dist. ma.* Hæredi prodest possessio defuncti, per quam à de-

functo possidebantur bona hæreditaria. N. ma. per quam à defuncto possidebantur bonâ fide bona aliena, C. ma. *dist. min.* atqui non prodesset, si non transmittetur ea possessio, per quam à defuncto bona fide possidebantur bona aliena, C. si non transmittetur ea possessio, per quam à defuncto possidebantur bona hæreditaria, N. min. & sub data distinctione *conseq.*

Ad 3. respondent aliqui 1. idem argumentum instari in hærede extraneo; 2. alii, ibi *possessionem* accipi pro usucapione jam completa: Resp. in formâ, dato anteced. quod hæres succedat in usucapionem; & dist. verba legis: possessio, quâ defunctus bona fide possedit bona aliena, descendit ad hæredem. C. quâ possedit bona propria, quæ veniunt nomine hæreditatis, N. non igitur rectè sit argumentum ab illa possessione ad istam; cum illa fundetur in jure singulari ex *num.* 1007. & consequenter sit diversi juris; à diverso autem ad diversum illatio nulla est.

Ad 4. Resp. cum distinctione: Pater, & filius, una, eademquè persona esse censentur, per ordinem ad eos juris effectus, in ordine ad quos jus, illam *juridicam identitatem fingens*, istam porrigit, C. secus, N. antecedens, & suppositum *conseq.* quod illa identitas ficta juris dispositione porrigatur ad possessionem, quâ defunctus bona sua possidebat, ut hæc possessio sine ullo facto, transiret ad hæredem; contrarium enim constat ex juribus in n. 1005. relatis: at, quod possessio, quâ bonâ fide possidebat bona aliena, juris dispositione, ac jure singulari, transeat ad hæredem, constat ex jure relato *num. mer.* 1007.

§. V.

Qualiter infans acquirat rerum possessionem?

ANte *resolut. not.* 1. diversum esse; 1011. quod infans acquirat possessionem alicujus rei per *Tutorem*; aliud, *authore Tutore*; istud contingit, quando voluntas pupilli intervenit, & Tutor ejus voluntati acce-